

на Исаака, наистинъ празденъ бы мя испратиль ты сега. ² Видѣ Богъ мое-то угнѣтеніе, и трудъ-ть на рѣцѣ-ть ми, и ³ обличи мя иощесъ.

43 А Лаванъ отговори, и рече Іакову: Тѣзи дѣщери сж мои дѣщери, и тѣзи сынове мои сынове, и тѣзи стада мои стада, и всичко що видишъ мое е: и какво да сторѣкъ днесъ на тѣзи мои дѣщери, или на чада-та имъ, които сж народили? Сега прочее ела, ⁴ да направимъ уговоръ, азъ и ты, ⁵ и да бѫде той свидѣтельство между мене и тебе. ⁶ И зѣ Іаковъ камыкъ, и постави го стѣль. И рече Іаковъ на братя-та си: Стѣбрайте камене: и зѣхъ камене, и направихъ грамадж: и ядохъ тамъ на грамадж-тѣ. И Лаванъ іж нарече ⁷ Иегаръ Сахадуа: а Іаковъ іж нарече ⁸ Галаадъ. И рече Лаванъ: ⁹ Та грамада е днесъ свидѣтельство между мене и тебе. Заради това ся нарече име-то ¹⁰ Галаадъ; И ¹¹ Масфа: защото рече: Да съгледва Господъ между мене и тебе, когато ся раздвоимъ единъ отъ други. Ако озовиши дѣщери-ть ми, или ако земешь ¹² други жени осѣвши дѣщери-ть ми, ифма никакъ съ насть; гледай, Богъ е свидѣтель между мене и тебе. И рече Лаванъ Іакову: Ето тая грамада, и ето стѣль-ть, които поставихъ между мене и тебе; Та грамада е свидѣтельство, и тойзи стѣль свидѣтельство, че азъ ифма да прѣминж тѣзи грамадж кѫдѣ тебе, нито ты ще прѣминеш тѣзи грамадж и тойзи стѣль кѫдѣ мене за зло. Богъ на Авраама, и богъ на Нахора, бащина-ть имъ богъ, нека сѫдятъ между насть. А Іаковъ ¹³ ся заклѣ ¹⁴ въ Страхъ-ти на бащъ си Исаака.

54 Тогазъ пожрѣ Іаковъ жертвъ на горѧ-ти, и повѣка братя-та си да ядѣтъ хлѣбъ: и ядохъ хлѣбъ, и прѣношувахъ на горѧ-ти. И станж Лаванъ рано на утринь-ти, и цѣлунихъ сынове-ть си и дѣщери-ть си, ¹⁵ и благослови гы; и тръгни Лаванъ, ¹⁶ та ся вирѣхъ на мѣсто-то си.

ГЛАВА 32.

1 И отиде Іаковъ въ путь-ть си: и срѣщ-
2 ижъ го ¹⁷ ангели Божіи. И като гы видѣ
Іаковъ, рече: ¹⁸ Това е пълъкъ Божій: и
нарече име-то на това мѣсто, ¹⁹ Маханаймъ.
3 И проводи Іаковъ вѣстители прѣдъ се-
бе си до брата си Исаавъ ²⁰ въ землѧ-ти
4 Сириъ, ²¹ на мѣсто-то Едомъ, И заржча имъ,
и каза: ²² Така да речете на господаря ми

² Гл. 29; 32. Иех. 3; 7.
³ Гл. 1. Лѣт. 12; 17. Іуд. 9.
⁴ Гл. 26; 28.
⁵ Иис. Нав. 24; 27.
⁶ Гл. 28; 18.
⁷ Грамада на свидѣтельство,
Хаджейски.
⁸ Грамада на свидѣтельство,
Евреysки.
⁹ Иис. Нав. 24; 27.

¹⁰ Стражарница.
¹¹ Сжд. 11; 29. 1 Цар. 7; 5.
¹² Гл. 16; 5.
¹³ Гл. 21; 23.
¹⁴ Ст. 42.
¹⁵ Гл. 28; 1.
¹⁶ Гл. 18; 33. 30; 25.
—
¹⁷ Псал. 91; 11. Евр. 1; 14.

Исава: Така говори рабъ твой Іаковъ: При Лавана пришлецъ бѣхъ, и бавихъ ся 5 до сега: И ¹⁸ придобыхъ говеда, и ослы, овци, и рабы, и рабыни: и проводихъ да извѣстїхъ на господаря си, ¹⁹ за да намѣрѣхъ 6 благодать прѣдъ тебе. И върнажж ся вѣстителите-ть при Іакова, и казахъ: Ходихъ мы при брата ти Исава, и даже ²⁰ иде да тя посрѣщне, и четыристотинъ мажкіе съ него.

7 И Іаковъ много ся уплаши, ²¹ и утѣши ся, и раздѣли людіе-ть, които бѣхъ съ него, и стада-та и говеда-та, и камилы-ть, 8 на два пълка: И рече: Ако дойде Исавъ въ единиц-ти пълъкъ, и го порази, останжъ-ть пълъкъ ще ся избави. И рече Іаковъ: ²² Боже на отца ми Авраама, и Боже на отца ми Исаака, Господи, който ми си рекълъ: ²³ Върни ся въ твоѣ-ти землѧ и въ родъ-ти си, и ще ти сторѣхъ добро: Но малъкъ съмъ ²⁴ отъ всички-ть милости и всички-ти истини, които си направилъ на раба си: защото ²⁵ съ тоягаж-ти си прѣминжъ тойзи Йорданъ, а сега 11 станжъ два пълка. ²⁶ Избави мя, молѣти ся, отъ рѣк-ти на брата ми, отъ рѣк-ти на Исава: защото ся боїхъ отъ него, като дойде да не бъда мя порази, 12 и ²⁷ майкъ и чада. ²⁸ А ты рече: Наистинъ ще ти направи добро, и ще постави по-томуство-то ти като пѣськъ-ти на море-то, който по множество-то си не може да ся изброй.

13 И прѣношува тамъ онжзи иощи: и зѣ отъ онова което му дойде въ рѣк-ти, 14 ²⁹ за даръ на брата си Исавъ: Козы двѣстѣ, и ярцы двадесетъ, овци двѣстѣ, и овни 15 двадесетъ, Дойни камилы съ малкы-ти имъ, тридесетъ, кравы четиридесетъ, и юнци десетъ, ослици двадесетъ, и ждрѣбета десетъ. И прѣдаде въ рѣкѣ-ти на рабы-ти си, всяко стадо отдѣлио; и рече на рабы-ти си: Минѣте прѣдъ мене, и оставете разстояніе между стадо и стадо. 17 И на първый-ти заржча, и каза: Кога тя срѣщне Исавъ братъ ми, и тя попыта и рече: Чий си? и кѫдѣ отхождашъ? и чий сж тѣзи прѣдъ тебе? Тогазъ ще кажешъ: Тѣзи сж на твой-ти рабъ Іакова, даръ що проважда на господара ми Исава: и 19 ето, и той ³⁰ иде слѣдъ насть. Така заржча и на втори-ти, и на трети-ти, и на всички-ти, които вървѣхъ подиръ стада-та, и казуваше: По тѣзи думы ще говорите 20 Исаву, когато го срѣщнете. И ще речете:

²⁰ Иис. Нав. 5; 14. Псал. 103; ²¹ и Гл. 35; 3.
²¹ 21. 148; 2. Лук. 2; 13. ²² и Псал. 50; 15.
²² Пълкове.
²³ Гл. 33; 14, 16. ²⁴ и Гл. 28; 13.
²⁴ Гл. 36; 6, 7, 8. Втор. 2; 5. ²⁵ и Гл. 31; 3, 13.
²⁵ Иис. Нав. 24; 4. ²⁶ и Гл. 24; 27.
²⁶ Прит. 15; 1. ²⁷ и Йов. 8; 7.
²⁷ Гл. 30; 43. ²⁸ и Псал. 59; 1, 2.
²⁸ и Гл. 33; 8, 15. ²⁹ и Осия 10; 14.
²⁹ Гл. 33; 1. ³⁰ и Гл. 28; 13, 14, 15.
³⁰ и Гл. 43; 11. Прит. 18; 16.